

dzień ustawa z dnia 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie zatwierdzenia przez Sejm deklaracji, stwierdzających warunki zachowania w mocy niektórych ustaw niemieckich, uznanych przez komisją międzysojuszniczą na Górnym Śląsku, podpisanej w Opolu dnia 3 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 45, poz. 376).

Art. 3. Na przyznane Rzeczypospolitej Polskiej ziemie Górnego Śląska wprowadza się ustawę z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie oznaczenia okresu organizacji sądownictwa (Dz. U. R. P. № 46 poz. 278) z tem, że okres zmian w organizacji sądów w województwie śląskiem, w ciągu którego w związku z przeprowadzeniem tych zmian wolno sędziów przenosić na inne miejsca lub stanowiska służbowe na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, tudzież w stan spoczynku, upływa z końcem roku 1923; Rada Ministrów będzie władna przedłużyć ten okres najdalej do końca roku 1924.

Art. 4. Na przyznane Rzeczypospolitej Polskiej ziemie Górnego Śląska rozciąga się z dniem objęcia tych obszarów moc obowiązująca:

1) rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314),

2) rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1920 r. w przedmiocie sprostowania rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 79 poz. 532),

3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 11 poz. 64),

4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. № 107, poz. 783),

5) rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1921 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 roku o taryfie celnej (Dz. U. R. P. z 1922 r., № 2 poz. 12),

6) rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 lutego 1922 r. w przedmiocie zmiany brzmienia art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 14 poz. 130),

7) rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 28, poz. 231) i

8) wszystkich rozporządzeń i przepisów, wydanych na zasadzie wyżej powołanych rozporządzeń.

Dla sprawowania zarządu ceł na obszarze województwa śląskiego tworzy się dyrekcję ceł w Mysłowicach, jako władzę celną II instancji, przełożoną nad urzędami celnymi i organami straży celnej, a podlegającą bezpośrednio Ministerstwu Skarbu.

Uruchomienie dyrekcji ceł oraz potrzebnej ilości urzędów celnych i organów straży celnej powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawy, uchwały sejmowe, oświadczenia rządowe i rozporządzenia, wymienione w art. 1, 2, 3 i 4, uważa się z chwilą ogłoszenia niniejszej ustawy za prawnie ogłoszone na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego.

Art. 6. W sprawach nie zastrzeżonych dla ustawodawstwa śląskiego i nie wymagających zgody

Sejmu Śląskiego, Rada Ministrów będzie władna na wniosek właściwego Ministra, postawiony po wysłuchaniu rady wojewódzkiej (tymczasowej rady wojewódzkiej), wprowadzać zmiany i uzupełnienia w ustawodawstwie obowiązującym na ziemiach Górnego Śląska, a normującym ustroj władz i urzędów oraz tok ich czynności, o ile zmiany te są niezbędnie konieczne celem wprowadzenia w życie postanowień traktatu pokoju między mocarstwami sprzymierzonymi i skojarzonymi, a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku.

Upoważnienia, udzielone Ministrowi Sprawiedliwości w ust. 1 art. 36 ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. w brzmieniu, nadanem mu ustawą z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608), nie doznają, przez to zmiany.

W sprawach, nie zastrzeżonych ustawodawstwu śląskiemu, a wymagających zgody Sejmu Śląskiego, władna będzie Rada Ministrów na wniosek właściwego ministra za zgodą Sejmu Śląskiego, a przed jego zebraniem się za zgodą tymczasowej rady wojewódzkiej wykonywać określone w ustępie 1-szym niniejszego artykułu akty ustawodawcze.

Art. 7. Upoważnienia, zawarte w art. 6, ustają po upływie jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Rozporządzenia, wydane na mocy upoważnień, zawartych w art. 6, winny być przedkładane bezzwłocznie władzy ustawodawczej Rzeczypospolitej Polskiej i tracą moc obowiązującą, o ile ta odmówi ich zatwierdzenia.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów oraz właściwym ministrom.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*

389.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do rent, ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 168) zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym którzy w myśl ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent, ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Ni-

mieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) pobierają dodatki drożyzniane, przynajmniej aż do odwołania, począwszy od dnia pierwszego następnego miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia dalsze dodatki drożyzniane, a mianowicie w wysokości:

2.000 marek miesięcznie dla pobierających rentę w wysokości od 66²/₃% do 79%,

3.000 marek miesięcznie dla pobierających rentę od 80% do 99%,

5.000 marek miesięcznie dla pobierających rentę 100%.

Wdowom i sierotom podwyższa się dotychczasowe dodatki drożyzniane pobierane na podstawie powyżej wymienionej ustawy 10-krotnie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

390.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

zaprowadzające zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449) stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Polskie władze i polscy funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości otrzymują następujące oznaczenia:

I. Sądy i prokuratury:

„Sąd Powiatowy w.....” (dotychczas: Amtsgericht in.....);

„Sąd Okręgowy w.....” (dotychczas: Landgericht in.....);

„Sąd Apelacyjny w.....” (dotychczas: Oberlandesgericht in.....);

„Prokuratura” (dotychczas: Staatsanwaltschaft).

II. Oddziały sądowe:

„Sąd Ławniczy przy Sądzie Powiatowym w.....” (dotychczas: Schöffengericht beim Amtsgericht in.....);

„Sąd Pokoju przy Sądzie Powiatowym w.....”;

„Wydział Hipoteczny Sądu Powiatowego w.....” (dotychczas: Grundbuchamt des Amtsgerichts in.....);

„Wydział cywilny”;

„Izba cywilna” (dotychczas: Zivilkammer);

„Izba dla spraw handlowych” (dotychczas: Kammer für Handelssachen);

„Izba karna” (dotychczas: Strafkammer);

„Senat cywilny” (dotychczas: Zivilsenat);

„Senat karny” (dotychczas: Strafsenat);

„Sekretarjat sądu” (dotychczas: Gerichtsschreiberei).

III. Stanowiska sędziowskie i aplikantura sądowa:

„Prezes Sądu Apelacyjnego” (dotychczas: Oberlandesgerichtspräsident);

„Wiceprezes Sądu Apelacyjnego” (dotychczas: Vicepräsident des Oberlandesgerichts);

„Prezes Senatu przy Sądzie Apelacyjnym” (dotychczas: Senatspräsident beim Oberlandesgericht);

„Sędzia Sądu Apelacyjnego” (dotychczas: Oberlandesgerichtsrat);

„Prezes Sądu Okręgowego” (dotychczas: Landgerichtspräsident);

„Wiceprezes Sądu Okręgowego”;

„Dyrektor przy Sądzie Okręgowym” (dotychczas: Landgerichtsdirektor);

„Sędzia Sądu Okręgowego” (dotychczas: Landgerichtsrat);

„Naczelnik Sądu Powiatowego” (dotychczas: Aufsichtführender Richter);

„Sędzia powiatowy” (dotychczas: Amtsgerichtsrat);

„Asesor sądowy” (dotychczas: Gerichtsassessor);

„Sędzia pokoju”;

„Aplikant sądowy” (dotychczas: Referendar).

IV. Stanowiska prokuratorskie:

„Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym” (dotychczas: Generalstaatsanwalt beim Oberlandesgericht);

„Zastępca prokuratora przy Sądzie Apelacyjnym” (dotychczas: Oberstaatsanwalt als Vertreter des Generalstaatsanwalts beim Oberlandesgericht);

„Podprokurator przy Sądzie Apelacyjnym” (dotychczas: Erster Staatsanwalt beim Oberlandesgericht);

„Prokurator przy Sądzie Okręgowym” (dotychczas: Oberstaatsanwalt als Leiter der Staatsanwaltschaft beim Landgericht);

„Podprokurator przy Sądzie Okręgowym” (dotychczas: Staatsanwaltschaftsrat);

„Podprokurator pomocniczy przy Sądzie Okręgowym”;

„Podprokurator przy Sądzie Powiatowym” (dotychczas: Amtsanwalt);

„Zastępca podprokuratora przy Sądzie Powiatowym” (dotychczas: Termindelegierter).

V. Stanowiska urzędników sekretarjatów sądów:

„Naczelnik sekretarza sądowego”;

„Starszy sekretarz sądowy”;

„Sekretarz sądowy”;

„Podsekretarz sądowy”;

„Rejestrator sądowy”;